

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»
РЕГІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ЦЕНТР БНАУ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА: ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки
в умовах міжкультурної аграрної комунікації**

30 жовтня 2020 року

Біла Церква
2020

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., академік НААН, д-р екон. наук, ректор університету, голова оргкомітету.

Варченко О.М., д-р екон. наук, професор, проректор з наукової та інноваційної діяльності, заступник голови оргкомітету.

Новак В.П., д-р біол. наук, професор, перший проректор.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук, професор, проректор з освітньої, виховної та міжнародної діяльності.

Іщенко Т.Д., канд. пед. наук, директор ДУ "НМЦ вищої та фахової передвищої освіти".

Борщовецька В.Д., канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики.

Мельник О.Г., канд. юрид. наук, координатор НТТМ факультету права та лінгвістики.

Резнік В.Г., старший викладач, координатор НТТМ факультету права та лінгвістики.

Качан Л.М., канд. с.-г. наук, доцент, завідувач відділом аспірантури та докторантури.

Ластовська І.О., канд. с.-г. наук, начальник відділу наукової та інноваційної діяльності.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, начальник редакційно-видавничого відділу, відповідальний секретар

Аграрна освіта та наука: досягнення, роль, фактори росту. Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної аграрної комунікації. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції 30 жовтня. Білоцерківський НАУ, 2020. 65 с.

Ел. адреса: <http://science.btsau.edu.ua/>

Франція має дворівневий бюджет і на сьогодні належить до групи малих європейських країн, що глибоко інтегрованих в світову економіку.

Як висновок, хотілося б звернути увагу, що проведення будь яких реформ потребує чітко визначеної мети і цілі, саме від них в більшості випадків залежить їх успішність. Так доводить міжнародний досвід.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Навіщо децентралізація. [Електронний ресурс]: Децентралізація. Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/about>

2. Проект Постанови про призначення чергових місцевих виборів у 2020 році (25 жовтня 2020 року) : Офіційний веб-портал ВРУ Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=69402

УДК 343

СИМАНОВА С.І., к.юрид.наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОРУПЦІЙНИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ В УКРАЇНІ

У тезах конференції охарактеризовано поняття корупційного правопорушення. Зазначено, до якої відповідальності можна притягнути особу, яка вчинила корупційне правопорушення; хто може бути звільнений від кримінальної відповідальності; які суб'єкти протидії корупції в Україні діють, та які їх повноваження. Крім цього запропоновано шляхи удосконалення чинного кримінального законодавства у контексті систематизації корупційних правопорушень.

Ключові слова : корупція, корупційне правопорушення, протидія корупції, суб'єкти протидії корупції, кримінальна відповідальність.

На сучасному етапі розвитку суспільства проблема боротьби з корупцією стала актуальною в нашій державі, та є темою для постійних дебатів як для української, так і для міжнародної спільноти. В державі існує ряд невирішених проблем, які пов'язані з високим рівнем хабарництва, зловживання владних повноважень, і в результаті чого виникає недовіра до органів державної влади. Вищевказане і є причиною виникнення корупційних правопорушень, які поширюються на всі сфери життєдіяльності суспільства.

Корупційне правопорушення - діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у ч. 1 ст. 3 Закону України «Про запобігання корупції», за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність [1].

У Кримінальному кодексі України (далі - ККУ) не зазначено самого поняття корупційного кримінального правопорушення, а лише в примітці до ст. 45 ККУ вказано перелік всіх діянь, які можуть бути віднесені до корупційних у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а саме: ст. 191; ст. 262; ст. 308; ст. 312; ст. 313; ст. 320; ст. 357; ст. 410, а також зазначено кримінальні правопорушення, які передбачені статтями 210, 354, 364, 364⁻¹, 365⁻², 368, 368⁻³-369, 369⁻², 369⁻³ ККУ [2].

Діючими уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції в Україні є органи прокуратури; органи Національної поліції; Національне антикорупційне бюро України; Національне агентство з питань запобігання корупції. Завдання вищевказаних компетентних органів є розроблення системи заходів протидії корупції, які будуть спрямовані на зменшення її обсягів, усунення причин та умов корупційних діянь, виявлення, припинення та розслідування корупційних правопорушень, притягнення винних осіб до відповідальності, усунення наслідків корупційних діянь, відновлення законних прав та інтересів фізичних і юридичних осіб, які були спричинені в результаті корупційного правопорушення, розроблення антикорупційних програм.

За вчинення корупційного кримінального правопорушення до кримінальної відповідальності можна притягнути не лише чиновника, який вимагає чи отримує неправомірну вигоду, а й громадянина, який пропонує таку неправомірну вигоду. Законом

передбачено такі види кримінальних покарань, як: громадські роботи, виправні роботи, обмеження волі, позбавлення волі, штраф, арешт, конфіскація майна. Законодавчо визначено, що особа може бути звільнена від кримінальної відповідальності, якщо у неї вимагали надання неправомірної вигоди, і про такий факт вона повідомила до органів Національної поліції.

Враховуючи вищевикладене, та аналізуючи норми чинного кримінального законодавства, варто було б внести зміни у Загальній частині Кримінального кодексу України, а саме у ст. 11 ККУ зазначити, які дії суб'єкта кримінального корупційного правопорушення є корупційним правопорушенням. Іншими словами, особа, яка вчиняє суспільно небезпечне винне діяння у сфері корупції могла чітко розуміти, та усвідомлювати ті неправомірні дії, які понесуть за собою кримінальну відповідальність за вчинення корупційного правопорушення. Крім цього в Особливій частині Кримінального кодексу України також необхідно внести зміни, а саме виокремити корупційні кримінальні правопорушення у єдиний розділ задля їх систематизації, та конкретизації.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про запобігання корупції [Електронний ресурс]: Закон України від 14.10.2014р., № 1700-VII. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

2. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України: кодекс від 05.04.2001, редакція від 01.05.2016[Електронний ресурс] – режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

УДК 2-9

МЕЛЬНИК Л.М., канд. політ. наук

ГРЕК І.М., асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

ФЕНОМЕН ЦЕРКОВНОГО РОЗКОЛУ В ІСТОРИОГРАФІІ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ СТ.

Аналізуються здобутки науковців у висвітленні сутності церковних розколів.

Ключові слова: церковний розкол, церква, розкольництво, єдина церква, релігійне життя.
Keywords: church schism, church, schism, single church, religious life.

Багато науковців приділяє увагу розкольництву. Із-за постійної присутності його у релігійному житті, це поняття стало окремою темою у науковій діяльності дослідників. Виникли навіть два напрями у вивченні розколу і у відношенні до нього: розкол очима „розкольників” і розкол очима „нерозкольників”. Обидва ці напрями мають свою історію, концепцію та своїх яскравих представників. Теорія розколів розвивається і поглиблюється. Тобто з упевненістю можна сказати, що наука про розкол теж перебуває в стані розколу.

У другій половині ХІХ ст. у зв'язку із зняттям цензури почалася масова публікація матеріалів про церковний розкол. Матеріали для означення історії розколу публікували Я.Л.Барсков, Е.В.Барсов, А. Богословський, Н.Ю. Бубнов, А.Е. Бурцев, Р. Попов, Н.И. Суботін, В.Г. Дружинін тощо.

Богословсько-філософське осмислення розколу дав В.Є.Соловйов. Він, зокрема, писав: "Розкол, хоча спочатку виступає на захист божественних і незмінних форм церкви, проти всяких людських нововведень, але несвідомо підмінюючи істинну ознаку божественності – кафолічності – іншою, зовнішньою, умовною і невизначеною ознакою старизни або батьківського переказу; розкол поступово віддаляється від божественного змісту церкви, розчиняючи широкі брами всякому людському свавіллю і особистому мудруванню" [1, с. 26].

Розвиваючи цю думку, І.М. Громогласов писав: "...розвиток національної свідомості не повинен вироджуватися в прагнення однієї народності протиставити себе цілому і бачити в собі саму вищу мету і кінцеве своє призначення. У сфері релігійного життя національна винятковість є практичним зреченням від уселенського християнства і поверненням до дохристиянського партикуляризму" [1, с. 28].

**Секція: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АГРАРНОГО,
ЗЕМЕЛЬНОГО ТА ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА**

Обіюх Н.М. Забезпечення енергетичної безпеки в країнах ЄС: шляхи імплементації загальноєвропейської енергетичної стратегії у національне законодавство.....	38
Настіна О.І., Цєпа Д.О. Проблемні питання державної підтримки фермерського господарства в Україні у 2020 році.....	40
Настіна О.І. Мораторій на відчуження земель сільськогосподарського призначення в Україні: проблемні питання використання земель.....	41
Мельник О.Г. Формування конкурентоспроможності виробничо-господарського потенціалу в контексті кластерної організації розвитку агропромислового виробництва в Україні.....	43
Пахомова А.О. Особливості інноваційних перетворень в аграрній сфері.....	44
Ярмоленко Ю.В. Договірна діяльність в АПК.....	46
Мельник В.О. Деякі аспекти основних принципів органічного сільського господарства за ІФОАМ (Міжнародна федерація органічних сільськогосподарських рухів).....	47
Ломакіна І. Ю. Роль соціальної відповідальності агробізнесу у забезпеченні сталого розвитку сільських територій.....	49
Ковальчук І.В. Проблеми правового регулювання дорадництва в аграрному бізнесі України.....	50

**Секція: ІСТОРИЧНІ, ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА**

Росавіцький О.О. Місцеві вибори та адміністративно-територіальна реформа в Україні.....	52
Сімакова С.І. Окремі аспекти характеристики корупційних кримінальних правопорушень в Україні.....	53
Мельник Л.М., Грек І.М. Феномен церковного розколу в історіографії другої половини ХІХ ст.	54
Єфремова І.І. Адвокат-медіатор: особливості надання послуг.....	55
Малишко І.В. Медіація, як один із способів вирішення конфліктів.....	57
Курчин О.Г. Єдиний європейський патент: правові гарантії.....	59
Макарчук В.В. Правовий режим землекористування колоністів та іноземних поселенців в Російській імперії.....	60
Черненко В.Л. Роль молодіжної організації «Пласт» у національно-патріотичному вихованні учнівської та студентської молоді.....	62